

Οι Εμβολιασμοί και μια άλλη εποχή που δεν θέλουμε να επανέλθει (Μυρτάνη Πιερή, Επ. Καθηγήτρια Βιολογίας)

[/ Πεμπτούσια](#)

Τα παιδιά μιας άλλης εποχής (Που δεν θέλουμε να επανέλθει)

Το 1949 η Judith ήταν μόλις 6 χρονών. Μια μέρα αρρώστησε πολύ.

Τόσο πολύ που θυμάται τους γονείς της να την ντύνουν γρήγορα και να την βάζουν στο αυτοκίνητο τρέχοντας για το νοσοκομείο. Μόλις έφτασε στο Englewood Hospital στο Bridgerport οι γιατροί την τοποθέτησαν αμέσως μέσα στον «σιδερένιο πνεύμονα». Μια μηχανή που την κρατούσε στη ζωή παρέχοντάς της οξυγόνο αφού το σώμα της ξαφνικά παρέλυσε από το λαιμό και κάτω. Χρόνια αργότερα η μητέρα της θα της έλεγε πως εκείνο το βράδυ, οι γιατροί τούς είχαν προειδοποιήσει πως δεν θα άντεχε ως το πρωί. Ο φόβος των γιατρών δεν ήταν υπερβολικός. Τη χρονιά που αρρώστησε η Judith, 42.000 παιδιά στην Αμερική κόλλησαν πολιομυελίτιδα και πάνω από 3000 πέθαναν.

Η Judith επέζησε. Επέζησε με μια σιδερένια πλατίνα στα πόδια και μόνιμη σκολίωση που δεν της επέτρεψε ποτέ να χαρεί παιχνίδι και τρέξιμο.

Χρειάστηκαν 8 χρόνια, από το μοιραίο βράδυ που αρρώστησε η Judith, για να ανακοινωθεί η επιτυχής δημιουργία του πρώτου αποτελεσματικού και ασφαλούς εμβολίου για την πολιομυελίτιδα. Χιλιάδες παιδιά ευθύς εμβολιάστηκαν και ο αριθμός των θυμάτων έπεσε από 35 χιλιάδες το 1953, στις 5,6 χιλιάδες μέχρι το 1957 στα 162 μόνο παιδιά μέχρι το 1961.

Σήμερα, η εμφάνιση πολιομυελίτιδας έχει πέσει κατά 99%, με κρούσματα πια μόνο σε χώρες όπως το Πακιστάν και το Αφγανιστάν.

Σήμερα η πολιομυελίτιδα, είναι μόνο μία από τις ποικίλες μολυσματικές ασθένειες που οι επιστήμονες έχουν καταφέρει να τιθασεύσουν. Μαζί με την Διφθερίτιδα, τον Τέτανο, τον Κοκκύτη, την Ιλαρά, την Παρωτίτιδα, την Ερυθρά αποτελούν απλά λέξεις στα βιβλιάρια υγείας των παιδιών μας. Στο, όχι και τόσο μακρινό, παρελθόν όμως οι λέξεις αυτές συγκροτούσαν το χειρότερο εφιάλτη για τον κάθε γονιό. Βλέπετε, τον καιρό της Judith, δεν υπήρχε αντιεμβολιαστικό κίνημα. Υπήρχε απλά παιδικός θάνατος.

Σήμερα είμαστε πια τόσο υγιείς, που έχουμε την πολυτέλεια να κάνουμε αβάσιμες επιθέσεις στα μεγαλύτερα όπλα που διαθέτουμε για την πρόληψη και την προαγωγή της υγείας μας: Τα εμβόλια.

Μην ξεγελιέστε όμως. Δεν είμαστε υγιείς επειδή οι ιοί και τα βακτήρια με τα οποία συγκατοικούμε σε αυτό τον πλανήτη, έγιναν «απολιθώματα». Είμαστε υγιείς επειδή υπάρχει μία κρίσιμη μάζα εμβολιασμένων ατόμων που προφυλάσσει από εξάπλωση μιας πανδημίας από τους ίδιους ιούς και βακτήρια που κάποτε θέριζαν. Και όσο το αντιεμβολιαστικό κίνημα αυξάνεται, όσο η κρίσιμη αυτή μάζα πέφτει, τόσο αυξάνονται οι πιθανότητες να εμφανιστούν κρούσματα «vintage» ασθενειών. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας εξηγεί πως προκειμένου να επιτευχθεί συλλογική ανοσία ενάντια σε λοιμώδη νοσήματα και να αποφευχθεί η εκδήλωση επιδημιών, η εμβολιαστική κάλυψη του πληθυσμού πρέπει να φθάνει στο 95%.

Το παράδοξο με τα εμβόλια είναι πως τελικά έγιναν θύματα της ίδιας της επιτυχίας τους.

Και κατανοώ. Το όνειρο κάθε γονιού είναι να προσφέρει στα παιδιά του το καλύτερο δυνατό σε όλους τους τομείς, πόσον μάλλον στον τομέα της υγείας.

Όμως ως γονείς, ας ενημερωθούμε σωστά για να μην γίνουν τελικά τα παιδιά μας θύματα της αμάθειάς μας.

Για περισσότερες πληροφορίες παρακαλούμε επισκεφτείτε τον ιστότοπο του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας σχετικά με τους μύθους γύρω από τα εμβόλια [εδώ](#).

Υγ 1: Όχι. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας δεν χρηματίζεται από τις Φαρμακοβιομηχανίες

ΥΓ 2: Όχι. Ως μητέρα/πατέρας δεν γνωρίζεις εσύ καλύτερα τι είναι πιο σωστό για το δικό σου παιδί όσον αφορά στον εμβολιασμό. Το ότι έγινες γονιός δε σε κάνει αυτομάτως και ειδικό στην Ανοσολογία και Παιδιατρική. Ούτε το «youtube» θεωρείται πηγή έγκυρης άντλησης των πληροφοριών σου.

ΥΓ 3: Ναι. Όλα τα φάρμακα μπορεί να έχουν παρενέργειες. Ακόμα και το Panadol. Όπως και κάθε φορά που οδηγείς υπάρχει περίπτωση να βρεθείς σε ατύχημα. Η ζώνη θα σου σώσει τη ζωή. Σε κάποιες πολύ σπάνιες περιπτώσεις μπορεί η ίδια η ζώνη να σε πληγώσει. Τι αποφασίζεις;

Πηγή: <http://scinews.eu>